

Цветелина Цветкова

НОВО,
ДОПЪЛНЕНО
ИЗДАНИЕ

ЛЕЙДИ ГЕРГАНА 2

СН[®]
СОФТПРЕС

Съдържание

Предговор	3
Ка стана лейди, засъга и за цел живот.....	5
Една рикия, онова шашавото и за кво пищат сички.....	11
Един бонбон за три лева, една бира на Дунава и „тава дете на чии òра е“	19
Що Гина е шашава, английската кралица е по гащи, а дедà ми е у костюм.....	35
Що нещем да станем, кво е афтърстрес и що мразим дърти òра.....	46
Палапурдовата кръчма, секи си има проблеми, сто човека у кабинета на доктора...	55
Що сички се облачат убаво и кво е тавà опера.....	71

Кво едът ония, кога една жена е дърта и що извадиха сладоледа	86
Статуя ъф либърти, сички у английското знаме и Она дойде.....	97
Кога си мислиш, че он те лъже, един голем сърпрайз и как стана брже от убаво лошо	107
Живот като у фюм, оня дебелия и онаа лудата.....	115
Къде са сички, едни сиси и живо чудо.....	128
Кметицата, шашавите òра и най-убавото село	134
Я съм Джордж.....	139
За автора	141

Ка стана лейди, засъга¹ и за цел живот

Казвам се Гергана. Преди сички ме знаеха като Гергана Кметска и така ми викаа, ама сѝга вече се ебават с мене и ми викат Лейди Гергана. Викат ми така, що ми се случй нещо, кое не съм си мислйла некога, че че ми се случи. Я много неща не съм вервала, че че ми се случат, що не съм знайла, че ги има. Не че съм проста или не съм ги виждала у интернет или у телевизора, ама не съм си мислйла, че некой ден че дойдат на мойта глава. Я си живех що-годе дѝбро у село. Баща ми е кмет, преди него и деда ми е бил кмет и я си чеках кротко да ми дойде ред и на мене.

И ка си чеках, така си еба ма̀кята... Щото дойде един убав и шашав² англичанин у село, купи си къща и рече, че са̀ка да се ожени за мене. Он го не каза баш у началото, кога ме видѝ. Не че я не съм убава, ама не съм ча толко убава, че некой да ме

¹ Засега, сега (бел. авт.)

² Луд, ненормален (бел. авт.)

погледне и да рипне да се жени за мене. Що я мислим, че никой не е ча па толко убав, че друг, като го види, да си рече: „Малиии, сàкам да се оженим за тебе и да бъдем с тебе за цел живот!“.

Некои по-брже, други по-бавно сàкат да се сбèрат. И кога им дойде времето, или става, или се преебва, или ич не става. Я се съм се чудила ка така некой знае, че сàка да живее с некой друг за цел живот. Па цел живот е най-дългото време на света! Цел живот – откак си млад, после остарееш, па после докато ўмреш – тоо да ти се мота у краката. Ка знаеш, че сàкаш да се ожениш за некой? Ка седиш и го гледаш пред тебе секи ден ка едè, мляска и му остава между зъбите от яденьето като некой урунгел³. Па накрая земе че се оригне едно убаво. И пие, даже понекога се напива като свиня, па после повръща. И кога оди у клозета, след него мерише, а на тебе ти иде и ти да повърнеш. Па като си легате да спите, почне да хърка и му тече лига по възглавницата... А за по-така, задушевно, пърди и на легане, и на ставане. Сутрин е смачкан и гурелив, косата му стърчи на сички стрàнки, а като върви, си чеша гъзъ. И не секой ден е на кеф, понекога ич не можете да се разбèрете. И се карате, и викате един връз друг, и на тебе ти иде да му откинеш врътняка⁴ като на пиле.

Па и на него сигурно му иде да ти набие един песник у пърлицата⁵, че да се не дигнеш никога повече.

³ Грозен човек, грозник (бел. авт.)

⁴ Врат, шия (бел. авт.)

⁵ Уста, челюст (бел. авт.)

И секи ден се гледате, че даже не можеш да си останеш сàмичък у дом и да си бръкнеш у нòса. Ама по некое време земеш па забравиш и си бръкнеш, а он, нищо че те е видèл, па сàка да се ожени за тебе. Никога нема да разбèрем как некой човек, кьде има малко поне акъл у главата си, вика на некой друг, че сàка секи божи ден, докога не ùмре, да бьде с него. Я мислим, че сички, кьде некога са го казàли тавà на некой, са били пияни. Или малко преди тавà некой ги е юснал⁶ с манàрата⁷ у глàвата и мозъкът им е почнàл да излàза навънка, и они вече без мозък са почнàли да говорят... ка викат òрата – „кат луд с уя си“.

А тия, кьде приемат, они са чисто врътòглави⁸ и не мислат с главата си, а викат: „Да!“; щото секи сàка⁹ некой да го посàка. И они у тоя момент си мислат, че са „да си ёбе“ и че са най-убавите у тоя свет, и че сьга тебе да кажат „Да“, що се не знае... може да нема никой друг толко глупав да ги пита па. И они брьже – „Да!“; да не изпущат. После, кога се осеферат¹⁰ малко, почват леко-полеко да разбират кво са напрайли, ама вече са канили госкье¹¹ и они са порьчали яденье, и сички реват и тичат, се едно след

⁶ Ударил (бел. авт.)

⁷ Брадва, секира (бел. авт.)

⁸ Ненормален, луд (бел. авт.)

⁹ Иска, поиска (бел. авт.)

¹⁰ Освестят, дойдат на себе си (бел. авт.)

¹¹ Гости (бел. авт.)

таа сватба светът че свърши и сички че умрат. А они не умираат.

Ама я се чудим, кога се женат òрата, що трябва да се заклеват: „Я че бъдем с тебе, докато смъртта ни раздèли!“ и дрън-дрън... Я мислим, че е много по-добре, кога òрата се подредат у градския, пардон, у нашия случай у селсъвета, барабар с целата рода, пред онаа, къде говори смешно, да кажат друго.

Они трябва да кажат: „Я зимам тебе за мой мъж (моя жена) засъга. Засъга я те обичам, засъга сàкам да одим с тебе насама-натàма. Засъга сàкам да ти готвим, засъга немам нищо против да ти търпим характера. Засъга те арèsвам много и ми е дòбро да си до мене. Засъга че бъдем с тебе, а после, кво Господ даде!“, що така е най-честно.

Я много пъти съм се чудила коя е таа работа, къде държи òрата толко време да се търпат? Е, она е същата, къде ги кара да сàкат да се женат и да викат: „Да“, и да си мислат, че месечината свети за тех, а она така си свети и за другите òра. Ква е таа работа, къде ти обръща чйрвата наобратно и ги връща па намèсто? Къде ти бие сърцето и мислиш, че че изфркъне. А колèната ти треперат и си мислиш, че он е най-убав на света. Заради таа работа ни му видиш космите у носà, ни он ти види шкембето и паласките. Тавà е и онова, къде те кара да забрайш, че си сакàл да го прибиеш „на куче“ преди малко.

Сичката таа гюрунтя¹² и целото тавà чудо е зарди едно единствено нешто – мандрьсането¹³. Шчо сички òра у наше село, у целата държава и у целия свет сàкат некой да ги мандрьса... ама убаво да ги мандрьса. И кога си намериш некой, кой те мандрьса убаво, ти си викаш: „Край, те тавà е! Он е, нема друг! По убаво нешто от тавà нема!“. И после викаме, че сме като животните, а ние сме бетер тех, шчо ония се мандрьсат два пъти у гòдината и бегат, а ние, ако можеме да се разцепиме от мандрьсане, много ясно, че че се разцепиме.

Е те точно зарди тавà пусто мандрьсане я вече сьм Лейди Гергана. Зарди тавà мандрьсане у наше село живеят вече една камàра откàчени англичани. Па зарди него трèбе да ги търпим секи ден да ми се качват на глàвата. Целото ни село говори английски, даже пьб¹⁴ и ферма за кенгура и секва друга гад си имаме. Дедà ми стана гадже на английската кралица – на оная, бабà му на Джордж, къде ì е двойничка. Цеца Кръчмарката умре, ама она не от мандрьсането, а от нешто друго. Ония непрокопсаници, Мицата и Боцата, станàа òра, доколкото може. Они се ожения за ония двете братовчедки на Джордж – Мюрел и Мейбъл, па они им родиа две дèца – Евлоги и Мелани. Они още не знаят койо на кой е, ама

¹² Врява, шумотевица (бел. авт.)

¹³ Клатене, разклащане, трьскане – в случая има сексуален подтекст (бел. авт.)

¹⁴ Бар, кръчма (бел. авт.)